

Tal av den Ryska federationens president Vladimir Putin

Kreml, Moskva 24 februari 2022

Introduktion

Med nedan återgivna tal tillkännagav Putin den ryska ”militära specialoperationen” i Ukraina, dvs invasionen av Ukraina som inleddes samma dag. Talet hölls kl 04 svensk tid, samtidigt som FN:s säkerhetsråd hade inlett ett krismöte på Ukrainas begäran, där FN:s generalsekreterare Antonio Guterres sade: ”President Putin: Stoppa dina trupper från att attackera Ukraina. Ge freden en chans. Alltför många människor har redan dött.” Han talade för döva öron.

De första krigsrapporterna var pessimistiska beträffande Ukrainas möjligheter att stå emot det ryska angreppet. Det meddelades att ryska soldater erövrat flygplatsen Hostomel nordväst om Kiev och att ukrainska soldater fått order om att återta den (vilket man också skulle lyckas med). En annan källa meddelade att det ”ukrainska luftförsvaret i princip är eliminerat” och att Kiev förmodligen skulle falla inom ett dygn – båda uppgifterna var felaktiga. Den allmänna uppfattningen var att Ukraina skulle besegras inom några dagar. USA erbjöd sig att evakuera Zelenskij till en säkrare plats, men han tackade nej och svarade: ”kampen är här; jag behöver ammunition, inte skjuts”.

Ukrainas president Volodymyr Zelenskij höll redan tidigt på morgonen ett tal, där han vände sig till Ukrainas och Rysslands folk. Han berättade att han försökt ringa till Putin utan framgång, och sade att ”Detta kan bli början på ett storkrig på den europeiska kontinenten”.¹

Det skulle snart visa sig att olyckskorparna som hade förutspått en snabb rysk seger hade fel: Försöket att med en blixtoffensiv inta Kiev misslyckades, ryssarna tvingades backa. Och i skrivande stund kan det inte skönjas ett slut på detta krig som snart är inne på sitt andra år.

Undertecknad har nedan tillagt ett antal noter som kommenterar olika påståenden från Putins sida

Lästips

I DN 25/2 2022 finns en artikel som kronologiskt beskriver händelseförloppet när kriget började: [Dygnet då Ryssland invaderade Ukraina – timme för timme](#)

[Vart går Ryssland? Olycksbådande ideologiska tendenser](#) (3 artiklar)

Timofej Sergejtsev: [En rysk plan för folkmord på Ukrainas folk](#)

[Vänsterpress om Ukraina-krisen – slutet av februari 2022.](#)

[Ukraina 28 februari 2022 - ryska attacken fortsätter](#)

[Vänsterpress om Ukraina-krisen i månadsskiftet februari-mars 2022.](#)

[Vänsterpress om Ukraina-krisen 11 mars 2022.](#)

Taras Bilous: [Ett brev från Kiev till vänstern i väst](#) (februari 2022)

Grusha Gilseva: [Var det Lenin som skapade Ukraina?](#) Om nationell självbestämmanderätt (jan 2023)

[Putins tal 21 februari som förklarade separatistområden i östra Ukraina som självständiga.](#)

Martin F

---

¹ För en utförligare redogörelse för Zelenskijns tal, se [”Jag försökte ringa Putin – fick inget svar”](#) (Aftonbladet).

Putins tal

Putin 24 februari förklarar operationen i rysk TV

Medborgare i Ryssland, vänner.

Jag anser det nödvändigt att idag återigen tala om de tragiska händelserna i Donbas och om de viktigaste aspekterna för att garantera Rysslands säkerhet.

Jag inleder med det jag sade i mitt tal den 21 februari 2023.² Jag talade om våra största farhågor och bekymmer och om de grundläggande hot som oansvariga västpolitiker i åratal konsekvent, oförskämt och bryskt skapat för Ryssland. Jag talar om NATO:s expansion österut som flyttar sin militära infrastruktur allt närmare den ryska gränsen.

Det är väl känt att vi envist och tålmodigt under de senaste 30 har försökt komma överens med de ledande NATO-länderna vad gäller principerna för en jämlik och odelbar säkerhet i Europa. Som svar på våra förslag har vi alltid mötts av antingen cyniska svek och lögner eller påtryckningar och utpressning, medan den Nordatlantiska fördragsorganisationen trots våra protester och oro har fortsatt expandera. Dess krigsmaskin rör på sig och, som jag sagt, närmar sig alltmer våra gränser.³

Varför sker detta? Varifrån kommer detta fräcka sätt att tala utifrån någon slags exklusiv position där det råder ofelbarhet och allsmäktighet? Varifrån kommer denna hånfulla och föraktfulla attityd mot våra intressen och helt berättigade krav?

Svaret är enkelt. Allt är klart och uppenbart. Vid slutet av 1980-talet blev Sovjet allt svagare och bröt slutligen samman. Denna erfarenhet borde tjäna som en viktig läxa för oss idag, då det visat oss att när makthavarnas vilja paralyseras, så är det första stegen mot totalt förfall och glömska. Det räckte med att vi för ett ögonblick förlorade självförtroendet, för att rubba maktbalansen i världen.

² [Putins tal 21 februari 2022.](#)

³ Moskva accepterar således inte att enskilda länder själva vill bestämma vilka allianser och säkerhetspolitiska val man vill göra.

På grund av detta är de gamla avtalen och överenskommelserna inte längre giltiga. Vädjanden och förfrågningar hjälper inte. Allt som inte behagar den dominerande staten, makthavarna, förkastas som arkaiskt, föråldrat och oanvändbart. Samtidigt presenteras allt som anses vara användbart som den yttersta sanningen och påtvingas andra till varje pris, kränkande och med alla tillgängliga metoder. De som vägrar att underkasta sig utsätts för hårda påtryckningar.

Det jag nu säger gäller inte enbart Ryssland, och Ryssland är inte det enda landet som är oroligt för detta. Detta rör hela systemet med internationella relationer och ibland till och med USA:s egna allierade. Sovjetunionens kollaps ledde till en ny uppdelning av världen och de folkrättsliga normer som utvecklats vid den tiden – och de viktigaste av dem, de grundläggande normerna som antagits efter andra världskriget och som till stor del formaliserade dess resultat – stod i vägen för dem som förklarade sig vara Kalla krigets vinnare.

Självfallet var det i praktiken nödvändigt att ta hänsyn till de förändringar som ägt rum i världen och i maktbalansen, men det borde ha gjorts professionellt, lugnt, tålmodigt och med vederbörlig hänsyn tagen till alla stater och med insikt sitt eget ansvar. Vi såg istället ett euforiskt tillstånd skapat av känslorna av absolut överlägsenhet, en ny form maktfullkomlighet, som tillät okultiverade och arroganta beslutsfattare, att anta och tvinga igenom beslut som enbart passade dem själva. Situationen tog en ny vändning.

Det finns många exempel på detta. Först inleddes en blodig militär operation mot Belgrad utan godkännande från FN:s säkerhetsråd, men där man använde sig av stridsflyg och missiler i hjärtat av Europa.⁴ Bombningen av fredliga städer och vital infrastruktur pågick under flera veckor. Jag måste påminna om dessa fakta, eftersom vissa kollegor i Väst föredrar att glömma dem, och när vi nämner händelsen föredrar de att undvika att tala om internationella lagar, och betonar istället de omständigheter som de tolkar som varande nödvändiga.

Därpå kom Irak, Libyen och Syrien. Det olagliga användandet av militärmakt mot Libyen och förvrängningen av FN:s säkerhetsråds beslut rörande Libyen förödde staten, skapade en enorm plats för internationell terrorism och drev landet till en humanitär katastrof, in i en virvelvind av ett mångårigt inbördeskrig som ännu pågår. Denna tragedi drabbade hundratusentals och till och med miljoner människor, inte enbart i Libyen utan i hela regionen och utlöste en storskalig massutvandring från Mellanöstern och Nordafrika till Europa.

Ett liknande öde förbereddes för Syrien. De stridsoperationer som västkoalitionen genomförde i landet, utan den syriska regeringens godkännande och utan FN:s säkerhetsråds godkännande kan bara beskrivas som aggression och intervention.⁵

Men det exempel som står i en klass för sig är naturligtvis invasionen av Irak, helt utan rättslig grund. Som svepskäl lyfte de fram påståenden från USA, som hävdade att de hade pålitliga informationer om massförstörelsevapen i Irak. Som bevis för detta viftade USA:s utrikesminister med ett slags provrör med ett vitt pulver, offentligt så att hela världen kunde se, och försäkrade att det var ett kemiskt stridsmedel som tillverkats i Irak. Det visade sig senare att allt detta var en bluff och att Irak inte hade några kemiska vapen. Otroligt och chockerande, men sant. Det var en lögn på högsta statsmannanivå, uttalad från FN:s höga tribunal. Som resultat fick vi enorma förluster av mänskligt liv, skador, förstörelse och ett enormt uppsving för terrorism.⁶

⁴ Syftar på bombkampanjen under Kosovokriget som inleddes i mars 1999 som syftade till att tvinga Serbien att dra tillbaka sina trupper från Kosovo. Bombkriget pågick i 78 dygn.

⁵ Beträffande Syrien tog Ryssland ställning för diktatorn Assad och ingrep med både flyg och landstridskrafter.

⁶ Irakinvasionen stöddes inte av Nato och genomfördes utan stöd från FN. Flera Nato-länder valde att inte delta, däribland Tyskland och Frankrike.

På det hela taget tycks det som om det nästan överallt, i många regioner av världen där USA införde sin lag och ordning, skapade detta blodiga sår som inte läker och den internationella terrorismens och extremismens förbannelse. Jag har endast nämnt de mest flagranta, men långtifrån de enda exemplen på åsidosättande av folkrätten.

Hit hör också löftena om att inte utvidga NATO österut ens med en enda tum. Jag upprepar: de har lurat oss eller, enkelt uttryckt, vi blev grundlurade.⁷ Visst hör man ofta att politik är en smutsig verksamhet. Det kan så vara, men det borde inte vara så smutsigt som det är i detta fall. Denna bedrägliga beteende strider inte enbart emot principerna för internationella relationer, utan även och framförallt mot allmänt accepterade moraliska och etiska normer. Var finns här rättvisan och sanningen? Här finns bara lögner och hyckleri.

För övrigt skriver och säger amerikanska politiker och journalister att det under de senaste åren skapats ”ett veritabelt lögnens imperium” i USA. Det är svårt att inte hålla med – så är det. Men det finns ingen anledning att vara blygsam: USA är fortfarande ett stort land och en systembildande makt. Alla dess satelliter säger inte bara ödmjukt och lydigt ja till det och upprepar det likt en papegoja vid minsta förevändning, utan imiterar även dess beteende och accepterar de regler som de erbjuder. Därför kan man av goda skäl och med förtröstan säga att hela det så kallade västblock som USA format till sin egen avbild, är just ett sådant ”lögnens imperium”.

När det gäller vårt land så försökte vi efter Sovjetunionens upplösning, och med tanke på det nya moderna Rysslands oöverträffade öppenhet, ärligt samarbeta med USA och andra västpartners. Medan vi praktiskt taget ensidigt nedrustade försökte de omedelbart trycka ned oss, göra slut på oss och fullständigt förintä oss. Så här var det under 1990-talet och det tidiga 2000-talet, när det så kallade kollektiva väst aktivt stödde separatism och legoknektar i södra Ryssland. Vilka offer, vilka förluster och vilka prövningar vi var tvungna att genomgå innan vi knäcka ryggen på den internationella terrorismen i Kaukasus!⁸ Vi minns och kommer aldrig att glömma.

Försöken att använda oss i deras egna intressen har faktiskt aldrig upphört förrän ganska nyligen: de försökte förstöra våra traditionella värderingar och tvinga på oss deras falska värderingar som skulle urholka oss, vårt folk inifrån. De attityder de på ett aggressivt sätt har tvingat på sina egna länder, attityder som leder direkt till förfall och degenerering eftersom de strider mot den mänskliga naturen. Detta kommer inte att ske. Ingen har någonsin lyckats med detta och de kommer inte att lyckas nu.

Icke desto mindre försökte vi i december 2021 ännu en gång komma överens med USA och dess allierade om principerna för en europeisk säkerhetsordning och om NATO:s icke-expansion. Våra ansträngningar var förgäves. USA har inte ändrat sin ståndpunkt. De tror inte att det är nödvändigt att komma överens med Ryssland i en fråga som är avgörande för oss. USA strävar efter sina egna mål, samtidigt som de försummar våra intressen.

Detta väcker naturligtvis en fråga: vad kommer närmast, vad kan vi förvänta oss? Om historien kan lära oss något så vet vi att under 1940 och i början av 1941 ansträngde sig Sovjetunionen

⁷ Se Gary Dagorn: [Natos utvidgning i Östeuropa – så gick den till.](#)

⁸ Syftar här främst på Tjetjenien. Det ryska bokslutet är här inte särskilt upplyftande. 1991 förklarade sig Tjetjenien självständigt, något som inte accepterades av Moskva och ryska trupper beordrades att ingripa, vilket ledde till Första Tjetjenienkriget (december 1994). Men de ryska trupperna åsamkades svåra förluster och i slutet av augusti 1996 framförhandlades en vapenvila, vilket följdes av ett fredsfördrag som undertecknades i maj 1997. Enligt detta lovade Ryssland och den Tjetjenska republiken Itjkerien att inte attackera varandra. Men drygt 2 år senare, på hösten 1999, strax efter Putin blivit Rysslands president, bröt Andra Tjetjenienkriget ut. Denna gång var de ryska styrkorna bättre förberedda. Ryssarna använde sig av en mycket brutal krigföring, med omfattande flygbombningar och artilleribeskjutning och kriget blev mycket blodigt.

för att förhindra krig eller åtminstone fördröja dess utbrott. I detta syfte försökte Sovjetunionen ända till slutet att inte provocera den potentiella angriparen genom att undvika eller senarelägga de mest brådskande och uppenbara förberedelser som måste göras för att försvara sig mot ett nära förestående anfall. När de till slut agerade var det för sent.

Resultatet av detta var att vårt land inte var redo att stå emot invasionen från Nazityskland, som utan krigsförklaring anföll vårt Moderland den 22 juni 1941. Landet stoppade fienden och fortsatte med att besegra den, men till enorma kostnader. Försöket att blidka fienden innan det stora patriotiska kriget visade sig vara ett dyrköpt misstag för vårt folk. Under de första krigsmånaderna förlorade vi stora, strategiskt viktiga områden, såväl som miljoner människoliv. Vi kommer inte att göra om detta misstag en andra gång. Vi har ingen rätt att göra det.

De som strävar efter världsherravälde har offentligt utsett Ryssland till sin fiende. De gjorde det ostraffat. De hade ingen anledning att handla på det sättet. Det är sant att de förfogar över en avsevärd finansiell, vetenskaplig, teknologisk och militär kapacitet. Vi är medvetna om detta och har en objektiv syn på de ekonomiska hot vi har hört om, liksom vår förmåga att stå emot denna fräcka utpressning. Låt mig upprepa att vi inte har några illusioner vad gäller detta och är extremt realistiska i våra bedömningar.

När det gäller militära frågor, är Ryssland till och med efter Sovjetunionens upplösning och förlusten av en avsevärd del av dess kapacitet, än idag en av de mäktigaste kärnvapenstaterna. Dessutom har det ett visst övertag i flera nya avancerade vapen. I detta sammanhang borde det inte råda några tvivel att alla potentiella angripare kommer att stå inför ett nederlag och olycksbådande konsekvenser vid ett direkt anfall mot vårt land.

Samtidigt förändras teknologin, inklusive i försvarssektorn, väldigt snabbt. En dag finns det en ledare och i morgon en annan, men om vi tillåter det att fortsätta, kommer en militär närvaro i territorier som gränsar till Ryssland, att bli kvar under årtionden framåt eller kanske för alltid och skapar ett allt större och helt oacceptabelt hot mot Ryssland.

Till och med nu, med NATO:s utvidgning österut har situationen förvärrats för Ryssland och blivit allt farligare för varje år. Dessutom har NATO:s ledning under de senaste dagarna varit tydlig i sina uttalanden att de behöver snabba på och öka sina ansträngningar för att framflytta sin infrastruktur närmare Rysslands gränser. Med andra ord har de skärpt sin hållning. Vi kan inte stillasittande och passivt observera denna utveckling. Detta vore oansvarigt från vår sida.

En fortsatt utvidgning av den Nordatlantiska fördragsorganisationens infrastruktur eller pågående ansträngningar att skaffa sig ett fotfäste i det ukrainska territoriet är oacceptabelt för oss. Frågan handlar naturligtvis inte om själva NATO. Den är endast ett verktyg för USA:s utrikespolitik. Problemet är att det i de territorier som gränsar till Ryssland, som jag måste notera historiskt tillhör oss, uppstår en "antirysk" stämning. Helt kontrollerad utifrån gör den allt för att locka till sig NATO:s väpnade styrkor och skaffa sig moderna avancerade vapen.

För USA och dess allierade är det en fråga om att hålla Ryssland i schack med uppenbara geopolitiska fördelar. För vårt land är det här en fråga om liv eller död, en fråga om vår historiska framtid som nation. Detta är ingen överdrift, det är ett faktum. Det är inte bara ett reellt hot mot våra intressen utan mot vår stats faktiska överlevnad och till dess suveränitet. Det är den röda linje som vi talat om många gånger. De har gått över den.

Detta för oss till situationen i Donbas. Vi kan se att de krafter som iscensatte kuppen i Ukraina 2014 har gripit makten, behåller den med hjälp av dekorativa valprocedurer och har

övergivit vägen mot en fredlig lösning på konflikten.⁹ Under åtta år, under åtta långa har vi gjort allt vi bara kan för att lösa situationen med fredliga politiska medel. Allt var förgäves.

Som jag nämnde i mitt tidigare tal kan man inte utan medlidande se på vad som sker där. Det blev fullständigt omöjligt att uthärda detta. Vi var tvungna att stoppa dessa illdåd, folkmordet på miljoner människor som lever där och som satt sina hopp på Ryssland, på oss alla.¹⁰ Det är deras strävanden, dessa känslor och dessa människors smärta, som var huvudmotivet bakom vårt beslut att erkänna folkrepublikerna i Donbas.

Jag vill dessutom betona följande: Med sina egna mål i sikte stöder de ledande NATO-länderna de högerextrema nationalisterna och nynazisterna i Ukraina, vilka aldrig kommer att förlåta folken i Krim och Sevastopol för att de fritt har valt att återförenas med Ryssland.¹¹

De kommer utan tvekan försöka föra krig på Krim precis som de gjort i Donbas, att döda oskyldiga människor precis som de ukrainska nationalisternas straffenheter och Hitlers medbrottslingar gjorde under det stora patriotiska kriget. De har också öppet gjort anspråk på flera andra ryska regioner.¹²

Om vi ser till händelseutvecklingen och de inkommande rapporterna kan uppgörelsen mellan Ryssland och dessa styrkor inte undvikas. Det är endast en fråga om tid. De gör sig redo och väntar på rätt tillfälle. Dessutom gick de så långt att de strävade efter att skaffa kärnvapen. Vi kommer inte att tillåta detta.¹³

Jag har redan sagt att Ryssland accepterade den nya geopolitiska verkligheten efter upplösningen av Sovjetunionen. Vi har behandlat alla nya postsovetjetiska stater med respekt och kommer fortsätta agera på detta sätt. Vi respekterar och kommer att respektera deras självständighet, vilket bevisats av den hjälp vi tillhandahöll Kazakstan när den stod inför tragiska händelser och en utmaning vad gällde dess statsbildning och integritet. Men Ryssland kan inte känna sig säkert, utvecklas och existera om man ställs inför ett permanent hot från det nuvarande Ukrainas territorium.

Låt mig påminna er om att vi 2000-2005 använde vår militär för att slå tillbaka mot terrorister i Kaukasus och försvarade vår stats integritet.¹⁴ Vi bevarade Ryssland. Under 2014 stödde vi folket på Krim och i Sevastopol. Under 2015 använde vi våra väpnade styrkor för att skapa en pålitlig sköld som hindrade terrorister från Syrien att tränga in i Ryssland. Detta var en fråga om att försvar oss själva. Vi hade inget annat val.

Samma sak händer idag. De gav oss inget annat val för att försvara Ryssland och vårt folk annat än det vi tvingas använda idag. Under dessa förhållanden måste vi omedelbart vidta djärva och omedelbara åtgärder. Folkrepublikerna i Donbas har bett Ryssland om hjälp.

⁹ Störtandet av den proryske presidenten Janukovitj i februari 2014 var ingen statskupp utan resultatet av en massresning. Förr var det Janukovitj som själv valde att fly landets då han insåg att även de flesta av hans tidigare anhängare hade övergivit honom. De val som genomförts därefter har varit demokratiska och har genomförts med närvaro av internationella observatörer. Ingen president har sedan dess blivit omvald. Dagens president Zelenskij valdes 2019.

¹⁰ Det finns inga fakta som stödjer påståendet att det förekommit ett folkmord i Donbas efter 2014.

¹¹ Högerextremisterna i Ukraina är svaga – i de senaste parlamentsvalen fick det största partiet bara drygt 2 % av rösterna. Och Zelenskij är jude.

¹² Ukraina har inte gjort anspråk på några ryska områden, förutom att återfå de områden som Ryssland har lagt beslag på efter 2014.

¹³ Ukraina avstod från sina kärnvapen via Budapestuppgörelsen 1994, i utbyte mot att kärnvapenmakterna (däribland Ryssland) inte skulle hota om eller använda våld mot Ukrainas territoriella integritet eller politiska självständighet.

¹⁴ Syftar på Andra Tjetjenien-kriget.

I detta sammanhang, enligt artikel 51 i FN-stadgans 7:e kapitel, med stöd av Ryska federationens råd och i enlighet med de fördrag om vänskap och ömsesidigt bistånd med folkrepubliken Donetsk och folkrepubliken Luhansk, som ratificerades av den federala församlingen 22 februari, har jag fattat ett beslut om att genomföra en militär specialoperation.

Syftet med denna operation är att skydda de människor som, under åtta år nu, har utsatts för förnedring och folkmord av Kiev-regimen. För detta ändamål kommer vi att demilitarisera och avnazifiera Ukraina så väl som ställa inför rätta de som har genomfört många blodiga brott mot civila, inklusive medborgare i den Ryska federationen.

Vi har inga planer att på att ockupera ukrainskt territorium.¹⁵ Vi har inte för avsikt att påtvinga någon något med våld. Samtidigt har vi hört allt fler uttalanden från Väst att det inte finns något behov längre att hålla sig till de dokument som specificerade resultatet av andra världskriget, som skrevs under av den totalitära sovjetregimen. Hur kan vi bemöta detta?

Resultatet av andra världskriget och de offer som vårt folk var tvunget att göra för att besegra nazismen är heliga. Det motsäger inte heller de mänskliga fri- och rättigheternas höga värden som utgår från den verklighet som växte fram under årtiondena efter kriget. Detta innebär inte att nationer inte kan åtnjuta rätten till självbestämmande som är inskriven artikel 1 i FN-stadgan.

Låt mig påminna er om att folken som bor i de territorier som idag är en del av Ukraina inte tillfrågades om hur de ville organisera sina liv när Sovjetunionen skapades eller efter andra världskriget. Frihet styr vår politik, friheten för envar att självständigt välja framtid för sig och sina barn. Vi tror att alla människor som bor i dagens Ukraina, alla som vill det, måste kunna åtnjuta denna rätt att göra ett fritt val.

I detta sammanhang vill jag tala till medborgarna i Ukraina. Under 2014 tvingades Ryssland att skydda folket på Krim och Sevastopol från dem ni själva kallar ”nats”. Folket på Krim och Sevastopol gjorde sitt val för att vara med sitt historiska hemland, Ryssland, och vi gav vårt stöd till deras val. Som jag sa vi kunde inte ha handlat på något annat sätt.

Dagens händelser har inget att göra någon önskan att göra intrång på Ukraina och det ukrainska folkets intressen. De har att göra med att försvara Ryssland från dem som har tagit Ukraina som gisslan och försöker använda det mot vårt land och vårt folk.¹⁶

Jag upprepar: vi handlar i självförsvar från de hot som har skapats för oss och från ett värre öde än vad som sker nu. Jag ber er, hur svårt detta än kan vara, att förstå detta och arbeta tillsammans med oss så att detta tragiska blad kan vändas så snart som möjligt och vi gemensamt kan gå framåt, utan att låta någon ingripa i våra affärer och våra relationer utan utveckla dem självständigt så att vi kan skapa gynnsamma förhållanden för att övervinna alla dessa problem och att stärka oss inifrån som en enda helhet trots att det finns statsgränser. Jag tror på detta, på vår gemensamma framtid.

Jag vill också vända mig till den militära personalen inom den ukrainska försvarsmakten.

Officerskamrater,

¹⁵ I slutet av februari 2014 grep ryska styrkor makten i Krim, som Ryssland annekterade redan 18 mars. Samtidigt underblåste man uppror i östra Ukraina och från juli 2014 ingrep reguljära ryska styrkor till stöd för upprorsmakarna. Resultatet blev ett lågintensivt krig. Detta fortsatte fram till dess Ryssland den 24 februari 2022 inledde sin storskaliga invasion av Ukraina, där man ockuperade ytterligare ukrainska områden.

¹⁶ Att Putin inte erkänner Ukrainas rätt till självbestämmande har han klargjort många gånger: han anser att Ukraina saknar existensberättigande (att det borde tillhöra Ryssland). Så här far han helt enkelt med osanning. Se t ex Putins tal [Om den historiska enheten mellan ryssar och ukrainare](#) (från juli 2021).

Era fäder, mor- och farfäder och farmors- och farfarsfäder stred inte mot de nazistiska ockupanterna och försvarade inte vårt gemensamma moderland för att låta dagens nynazister gripa makten i Ukraina. Ni svor trohetseden till det ukrainska folket och inte till den folkfientliga junta av som plundrar Ukraina och förödmjucar det ukrainska folket.

Jag uppmanar er att vägra genomföra deras kriminella order. Jag manar er att omedelbart lägga ner era vapen och åka hem. Jag ska förklara vad det innebär: den militärpersonal ur Ukrainas armé som gör detta kommer att fritt kunna lämna krigszonen och återvända till sina familjer.

Jag vill återigen betona att allt ansvar för den eventuella blodspillan helt och fullt kommer att ligga på den härskande ukrainska regeringen.

Jag skulle nu vilja säga något väldigt viktigt till de som kanske är frestade att utifrån ingripa i utvecklingen. Oavsett vem som försöker ställa sig i vår väg eller ännu värre skapar hot mot vårt land och vårt folk måste få veta att Ryssland kommer att svara utan dröjsmål och att konsekvenserna kommer att bli sådana som ni aldrig har sett i mannaminne. Oavsett hur händelserna utvecklas är vi redo. Alla nödvändiga beslut vad gäller detta har tagits. Jag hoppas att mina ord kommer att höras.

Medborgare i Ryssland

Våra förfäders kultur och värden, erfarenheter och traditioner har alltid utgjort en stark grund för hela staters och nationers välmående och existens, deras framgång och livskraft. Detta beror naturligtvis direkt på förmågan att snabbt anpassa till ständiga förändringar, att upprätthålla den sociala sammanhållningen och beredskapen att konsolidera och samla alla tillgängliga krafter för att gå framåt.

Vi måste alltid vara starka, men denna styrka kan ta olika former. ”Lögnens imperium”, som jag nämnde i början av mitt tal, grundar sin politik på grovt simpelt våld. Här i Ryssland brukar vi säga: ”Är man stark behöver man inget förnuft”.

Men vi vet äkta styrka ligger i rättvisa och den sanning som är på vår sida, Och när så är fallet är det svårt att inte hålla om det faktum att det är vår styrka och vår beredskap att kämpa som ligger till grund för oberoende och suveränitet. Det är det nödvändiga fundament på vilket till vi kan bygga en pålitlig framtid för vårt hem, vår familj och vårt moderland.

Kära landsmän,

Jag är säker på att de ryska väpnade styrkornas hängivna soldater och officerare kommer att utföra sin plikt med skicklighet och mod. Tvivla inte på att regeringens institutioner och specialister på alla nivåer kommer att arbeta effektivt för att garantera vår ekonomi, vårt finanssystem och vårt sociala välmåendes stabilitet och det samma gäller företagsdirektörer och hela näringslivet. Jag räknar med att alla partier i parlamentet och det civila samhället intar en samlad, patriotisk ståndpunkt.

Till syvende og sist ligger Rysslands framtid i händerna på dess mångnationella folk, något som alltid har varit fallet i vår historia. Det innebär att fattade beslut kommer att utföras, uppsatta mål kommer att uppnås och moderlandets säkerhet kommer att tryggas.

Jag tror på ert stöd och den oövervinnerliga kraft som vår kärlek till fäderneslandet ger oss.

Översättning: P-O Eklund

Original: <http://en.kremlin.ru/events/president/news/67843>, där det även finns en video där Putin håller talet